

Pinocytóza

Pinocytóza (z řeckého slova pinein „pít“ a kýtos „buňka“) je jedním z podtypů endocytózy. Při pinocytóze buňka přijímá extracelulární tekutinu (extracellular fluids = ECF).

Průběh

Vchlípením (invaginací) cytoplazmatické membrány buňka obalí malé množství extracelulární tekutiny, kterou zachytí do drobných váčků. Tyto **pinocytární vezikuly** v buňce splývají s lysosomy a dochází k jejich hydrolýze nebo jsou jednoduše využity k transcytóze. K procesu pinocytózy je zapotřebí dodat energii ve formě ATP.

Pinocytární vezikuly jsou tvořeny elementy cytoskeletu - mikrotubuly a zejména aktinovými mikrofilamenty. Váčky mají v průměru až 80 nm, oproti fagocytárním váčkům, které jsou menší (5–20 nm).

Pinocytóza je nespecifický proces, to znamená, že pinocytující buňka přijímá mimobuněčnou tekutinu i s látkami, které jsou v ní rozpuštěny (na rozdíl od receptorem zprostředkované endocytózy).

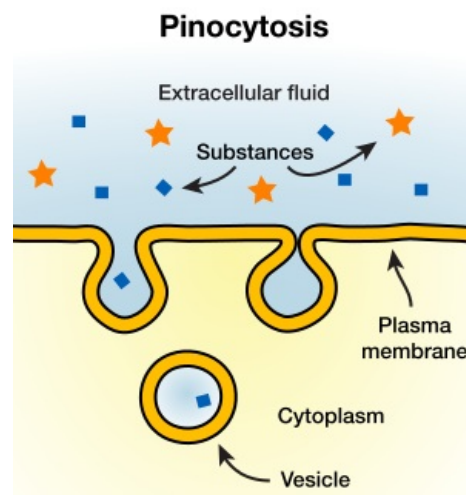

Schéma pinocytózy

Odkazy

Související články

- Endocytóza
- Transmembránový transport

Zdroj

- VAJNER, Luděk, a kol.. *Lékařská histologie I. - Cytologie a obecná histologie*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 2010. ISBN 978-80-246-1860-9.
- BROOKER, Robert. *Biology*. 2. vydání. New York : McGraw-Hill Science/Engineering/Math, 2011. ISBN 9780073532240.